

Ανακοίνωση της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης (ΕΑΑΚ) για τις διαγραφές φοιτητών

“Το καλοκαίρι σιγά-σιγά τελειώνει. Όμως για την κυβέρνηση είναι σαν να μην έφτασε ποτέ, αφού δεν δίστασε να εντείνει την επίθεσή της προς το λαό και τους εργαζόμενους, με την ψήφιση νέων αντιλαϊκών μέτρων! Σειρά μέσα στον Αύγουστο πήρε και το υπουργείο Παιδείας, με τις απειλές του ότι θα διαγράψει τους φοιτητές, που «περισσεύουν», από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ.

Φυσικά, αυτό το μέτρο δεν έρχεται από μόνο του, αλλά εντάσσεται μέσα στη συνολικότερη προσπάθεια της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, που προσπαθούν να υλοποιήσουν τα τελευταία χρόνια, το νόμο Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, το σχέδιο Αθηνά και στην πιο πρόσφατη φάση την απόλυση διοικητικών υπαλλήλων και τη συγκρότηση νέων Οργανισμών σε ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Πρόπερσι μας είπαν για τον “εξορθολογισμό του ακαδημαϊκού χάρτη”, πέρυσι μας είπαν για τους υπεράριθμους εργαζόμενους, τώρα ακούμε για «λιμνάζοντες» φοιτητές που επιβαρύνουν τις σχολές μας, πιο παλιά μας έλεγαν ότι είναι παρωχημένο και δεν υπάρχει στα υπόλοιπα “αναπτυγμένα ευρωπαϊκά κράτη” να παίρνουμε δωρεάν συγγράμματα και να έχουμε δωρεάν σίτιση.

Όμως η πραγματικότητα δεν είναι αυτό που πλασάρουν τα δελτία των 8. Όπου βγήκαν εργαζόμενοι σε διαθεσιμότητα διαλύθηκαν οι υπηρεσίες του πανεπιστημίου, όταν εφαρμόστηκε ο «εκσυγχρονιστικός» νόμος Γιαννάκου βρεθήκαμε με ένα βιβλίο ανά μάθημα και με όλο και μεγαλύτερη εισβολή του ιδιωτικού παράγοντα στην φοιτητική μας καθημερινότητα.

Τώρα ξεκινάμε με τους πιο παλιούς φοιτητές, με πάσης φύσεως ιδεολογήματα για άχρηστους και τεμπέληδες νέους για να βρουν πάτημα και να μιλήσουν για διαγραφές ώστε να διαμορφώσουν ένα πλήρως ανταγωνιστικό και αποστειρωμένο περιβάλλον, ώστε να μπει έπειτα σε πλήρη εφαρμογή ο νόμος του ν+2 και να μας πετάνε κατά δεκάδες χιλιάδες εκτός σχολών, ώστε να ξεμπερδεύουν μια και καλή με όσους τολμάνε να ονειρεύονται σπουδές μέσα στο μεσαίωνα της κοινωνίας της κρίσης, με όσους αγωνίζονται, με όσους παλεύουν για δημόσια-δωρεάν εκπαίδευση και ζωή με αξιοπρέπεια.

Ξέρουμε πλέον καλά ότι τίποτα καλό δεν μπορεί να έρθει από την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση ούτε για τους φοιτητές και τους εργαζόμενους με τις σχολές, αλλά ούτε για την πλειοψηφία της κοινωνίας που τσακίζεται από την φτώχεια και την λιτότητα. Ξέρουμε επίσης τι φέρνει η αναδιάρθρωση. Φέρνει ένα πανεπιστήμιο απόλυτα προσαρμοσμένο στις κατευθύνσεις της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μνημονίων, πλήρως ευθυγραμμισμένο με το νέο μοντέλου εργαζόμενου στον καιρό της κρίσης. Έναν εργαζόμενο εντατικοποιημένο, πειθήνιο, χωρίς συλλογικές αναπαραστάσεις και διεκδικήσεις, χωρίς στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα, έτοιμο να αποδεχθεί τον μισθό-χαρτζιλίκι και την ανασφάλιστη δουλειά.

Σε αυτό θα βρίσκουν ολοένα και περισσότερο χώρο ιδιωτικές εταιρίες, οι οποίοι έχοντας πλέον την δυνατότητα αγοράς εδρών, θα παράγουν κατά παραγγελία έρευνα, ενώ με την μορφή εργολάβων θα εμπορεύονται τις στοιχειώδεις φοιτητικές παροχές και τη μέριμνα. Ένα τέτοιο πανεπιστήμιο θέλει ένα

τρομοκρατημένο φοιτητικό κίνημα και φοιτητές προσηλωμένους στους εντατικούς ρυθμούς σπουδών που δεν θα τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, που δεν θα μπορούν να διεκδικούν συλλογικά μέσα από τους φοιτητικούς τους συλλόγους. Η μαζική πρόσβαση -ακόμα και για τα πιο φτωχά στρώματα- στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που κέρδισαν μακροχρόνιοι νικηφόροι αγώνες του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας μπαίνει πιο ξεκάθαρα από ποτέ στο στόχαστρο.

Σε όλα αυτά βάζουν το χεράκι τους οι διαγραφές. Το μέτωπο αυτό αφορά όλους τους φοιτητές, και όποια μορφή και αν έχουν οι πρώτες διαγραφές, θα σημάνουν την προετοιμασία των όρων για να πλήξει όλους τους φοιτητές και φυσικά για την καθιέρωση των διαγραφών στα ν+2 χρόνια. Θα αποκλείσουν από τις πύλες των Πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων όλους τους φοιτητές που δεν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν στους εντατικοποιημένους ρυθμούς σπουδών ή στο κόστος διαβίωσης.

Θα αποκλείσουν πρώτα και κύρια αυτούς που προέρχονται από πληττόμενες λαϊκές οικογένειες για τους οποίους το νοίκι, το ρεύμα, το φαγητό έξω από τη λέσχη αποτελεί ασήκωτο βάρος. Θα αποκλείσουν τους φοιτητές που αναγκάζονται να δουλεύουν παράλληλα με την φοίτηση τους είτε συμπληρωματικά προς το οικογενειακό εισόδημα, είτε για την οικονομική τους επιβίωση. Θα μας οδηγήσουν να παρατάμε τις σπουδές μας για να πάρουμε ένα πτυχίο-διαβατήριο για την ανεργία στα δύο ή τρία χρόνια. Θα μας χρεώσουν στην καλύτερη των περιπτώσεων με «φοιτητικά δάνεια» για αγαθά και υπηρεσίες που χρόνια τώρα πληρώνουμε και μας ανήκουν.

Θα φροντίζουν ώστε να μην αγωνιζόμαστε για τις σπουδές μας και το μέλλον μας υπό το φόβο του να βρεθούμε εκτός σχολών από τη μια στιγμή στην άλλη. Μας είπαν ήδη έμμεσα, με το διαφημιστικό χιουμοριστικό τους σποτάκι, πως είναι παράλογο να σπουδάζουμε όλοι, δεν είναι στη φύση του ανθρώπου. Ο αιώνιος φοιτητής στα μάτια του υπουργείου είναι ο φοιτητής που διαβαίνοντας τις πύλες του Πανεπιστημίου δεν βρήκε μόνο εργαστήρια και μαθήματα, βρήκε συλλογικές ψηφίδες αντίστασης, βρήκε ένα εργαστήριο κοινωνικοπολιτικής και ιδεολογικής αναζήτησης, βρήκε και άλλη χρησιμότητα στα αμφιθέατρα, τα αμφιθέατρα των μεγάλων, νικηφόρων φοιτητικών αγώνων. Αυτούς τους φοιτητές θέλει να “πειθαρχήσει” το υπουργείο, σήμερα πιο πολύ από ποτέ.

Ας δούμε όμως και το βασικό επιχείρημα που προβάλλουν το υπουργείο και τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης:

Είναι τερατώδες ψέμα να μιλάει κανείς για «το κόστος των αιώνιων»! Μιλάμε για ένα κομμάτι των φοιτητών που δεν κοστίζει απολύτως τίποτα στο πανεπιστήμιο αφού δεν έχει κανένα δικαίωμα, ούτε καν το μειωμένο εισιτήριο από τα πάσο και είναι το πλέον πληττόμενο αφού συνήθως εργάζεται για να τα βγάλει πέρα, σπουδάζει μακριά από το σπίτι του. Ταυτόχρονα, το μεγαλύτερο κομμάτι αυτών των «τεμπέληδων» είναι, όλως τυχαίως, μαζεμένο σε σχολές που οργιάζει η καθηγητική αυθαιρεσία. Όταν σε σχολές όπως το Φυσικό Αθήνας, ο μέσος χρόνος αποφοίτησης υπερβαίνει τα 7 χρόνια και τα μαζικά κοψίματα στις εξεταστικές είναι ο κανόνας, δεν θα δεχθούμε κανέναν να μας κουνάει το δάχτυλο και να λέει ότι το πρόβλημα είναι «οι αιώνιοι».

Αυτοί που περισσεύουν είναι το υπουργείο, η κυβέρνηση και η ΕΕ, που μέσα από τα αντεργατικά μέτρα τους προσπαθούν να βγάλουν κερδισμένο απ' την κρίση τους το κεφάλαιο, που υπηρετούν, και χαμένους τους εργαζόμενους και τη νεολαία, οι οποίοι θα ζουν σε ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα! Αυτοί που περισσεύουν στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ είναι η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και οι φορείς της, που δημιουργούν ένα πανεπιστήμιο, που θα λειτουργεί με κριτήριο τα κέρδη των επιχειρήσεων και όχι τις ανάγκες των πληττόμενων φοιτητών και της κοινωνίας!

Αυτοί που περισσεύουν είναι οι εργολαβίες στα ΑΕΙ-ΤΕΙ που στρώνουν το έδαφος για το προτεινόμενο εργασιακό μοντέλο στην “εποχή της κρίσης” που θα μας υποχρεώνουν σε απλήρωτη εργασία-πρακτική άσκηση και έχουν εργαζόμενους σύγχρονους σκλάβους, τους οποίους πετάνε στο δρόμο, όποτε θέλουν,

όπως έκαναν με τις καθαρίστριες στο ΕΚΠΑ. Αυτοί που περισσεύουν είναι τα Όργανα Διοίκησης και οι πρυτάνεις, που χέρι-χέρι με την κυβέρνηση βοηθούν να εφαρμοστεί η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τις πραξικοπηματικές αποφάσεις της Συγκλήτου για συγκρότηση Οργανισμού στο ΕΚΠΑ! Αυτοί που περισσεύουν είναι όλοι αυτοί, που προσπαθούν να μας στερήσουν το δικαίωμά μας στις δωρεάν σπουδές και την αξιοπρεπή εργασία.

Δεν θα κάνουμε τη χάρη στο υπουργείο και την κυβέρνηση να στραφούμε στον κανιβαλισμό και στην αδιέξοδη προσπάθεια να φάμε το διπλανό μας. Δεν θα αφήσουμε να μας διαχωρίσουν σε ενεργούς- ανενεργούς-αιώνιους-λιμνάζοντες και ότι άλλη αηδία σκεφτούν. Η ΕΑΑΚ καλεί κάθε φοιτητή να οργανωθεί μέσα από το φοιτητικό του σύλλογο, μέσα από γενικές συνελεύσεις να μπει μπροστά στον αγώνα για δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους, για να σταματήσει μια για πάντα κάθε σκέψη για διαγραφή φοιτητών.

Πρώτη κρίσιμη στιγμή είναι η 31 Αυγούστου που το υπουργείο θα επιχειρήσει να διαγράψει 180.000 φοιτητές. Δεν θα βρουν όμως ούτε ένα διοικητικό μες τις σχολές για να εκτελέσει τις εντολές τους, δεν θα βρουν φοιτητικούς συλλόγους να δείξουν ανοχή στη λαίλαπα τους! Σε αυτή τη μάχη θα βαδίσουμε μαζί με τους εργαζόμενους εντός και εκτός σχολών που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις και τις νέες ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ενάντια στα μέτρα κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ.

Αλλά η πρόσβαση στη δημόσια παιδεία πρόκειται για υπόθεση της κοινωνικής πλειοψηφίας που είδε τα παιδιά της να χαντακώνονται από το «Νέο Λύκειο» και το υπουργείο Παιδείας να τους προτείνει για λύση την απλήρωτη εργασία από 15 χρονών.

Ήρθε η ώρα το φοιτητικό κίνημα και η νεολαία ευρύτερα, να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Μέσα από μαζικούς, ενεργούς, μαχητικούς φοιτητικούς συλλόγους να επιβάλλουμε τις δημοκρατικές αποφάσεις μας κόντρα στη «νομιμότητα» της κυβέρνησης και του υπουργείου. Ήδη από τώρα πρέπει να διασφαλιστεί ότι ανά ίδρυμα όλοι οι φοιτητές θα δώσουν εξεταστική και ότι δεν θα δοθούν διαπιστωτικές πράξεις διαγραφής φοιτητών από τα ιδρύματα, ο αγώνας και οι κινητοποιήσεις του φοιτητικού κινήματος δεν θα περιμένουν το τέλος των εξεταστικών. Με όπλα τις μαζικές, διεκδικητικές και νικηφόρες Γενικές Συνελεύσεις, να ξαναπιάσουμε το νήμα των μεγάλων φοιτητικών και νεολαιίστικων αγώνων, να εμποδίσουμε οποιαδήποτε προσπάθεια διαγραφής φοιτητών, να πάρουμε τις σπουδές και τις ζωές μας στα χέρια μας!

Μας λένε ότι αποτύχαμε σαν μαθητές, σαν φοιτητές, δεν είμαστε αποδοτικοί εργαζόμενοι, δεν προσφέρουμε στα μεγάλα σχέδια ανάπτυξης.

Εμείς θα πούμε ξεκάθαρα: Δεν είμαστε η γενιά των αποτυχημένων και των διαγραμμαμένων. Είμαστε αυτοί που θα σας αλλάξουν τα φώτα!

...και αν αμφιβάλλει κανείς, ο Σεπτέμβρης είναι πολύ κοντά.”